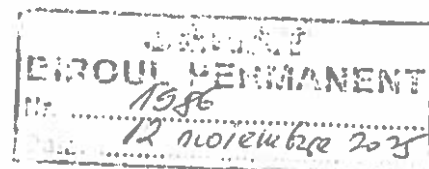

**Parlamentul României
Senat**

Către,

Biroul Permanent al Senatului

În scopul clarificării anumitor aspecte reținute în considerentele avizului dat de către Consiliul Economic și Social pentru ” PROIECT DE LEGE privind modificarea și completarea Legii 72 din 28 martie 2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante, actualizată, precum și de modificare și completare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare” *6496/2025*
vă înaintăm

punctul de vedere al inițiatorului

1. Un prim considerent al Consiliului Economic și Social vizează faptul că ” propunerea legislativă excedează prevederilor Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în România aplicându-se deja acest regim (plata TVA la încasarea facturii) în condițiile permise de Directivă”

Opinăm că un astfel de argument este contrazis chiar de prevederile Directivei precitate, pe care le redăm:

”Articolul 62 În sensul prezentei directive:

(1) „fapt generator” înseamnă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru ca TVA să devină exigibilă;

(2) TVA devine „exigibilă” atunci când autoritatea fiscal dobândește în temeiul legii, la un moment dat, dreptul de a solicita taxa de la persoană obligată la plata acesteia, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

Articolul 63

Faptul generator intervine și TVA devine exigibilă atunci când sunt livrate bunurile sau sunt prestate serviciile.

Articolul 64

(1) Atunci când determină decontări sau plăți succesive, livrarea de bunuri, alta decât cea constând în închirierea de bunuri pe o anumită perioadă de timp sau vânzarea de bunuri cu plată în rate, în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) litera (b), și prestarea de servicii sunt considerate efectuate la expirarea perioadelor la care se referă decontările sau plățile respective.

(2) Statele membre pot prevedea că, în anumite cazuri, livrarea continuă de bunuri sau prestarea continuă de servicii pe o anumită perioadă de timp se consideră efectuată la intervale de cel puțin un an.

Articolul 65

În cazul în care plata este făcută înainte de livrarea bunurilor sau prestarea de servicii, TVA devine exigibilă la încasarea plății și la suma încasată.

Articolul 66

Prin derogare de la articolele 63, 64 și 65, statele membre pot prevedea ca TVA să devină exigibilă, pentru anumite operațiuni sau anumite categorii de persoane impozabile, la una din următoarele date:

(a) cel târziu la data emiterii facturii;

(b) cel târziu la data încasării plății;

(c) atunci când nu se emite o factură sau când aceasta este emisă târziu, într-un termen determinat de la data la care intervine faptul generator.”

Concluzie: prevederea potrivit căreia plata TVA să se facă la încasarea plății nu excede și nici nu încalcă vreo prevedere a Directivei respective.

2. Un alt doilea considerent se referă la faptul că ”introducerea acestui regim derogatoriu doar pentru contractele finanțate din fonduri nerambursabile creează o inegalitate juridică între

operatorii economici care furnizează aceleași servicii/ bunuri, în aceleași condiții, dar care sunt supuși unor regimuri diferite de plată, în funcție de sursa de finanțare a autorității contractante.”

Argumentul nu subzistă întrucât operatorii economici furnizează aceleași bunuri și servicii, **dar în condiții diferite**. Cu titlu exemplificative, invocăm prevederile ORDONANȚEI DE URGENȚĂ nr. 70 din 26 mai 2022 privind prevenirea, verificarea și constatarea neregulilor/dublei finanțări, a neregulilor grave apărute în obținerea și utilizarea fondurilor externe nerambursabile/rambursabile alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora și recuperarea creanțelor rezultate, art. 2 alin. 3 lit. f privind evitarea dublei finanțări - reformele și proiectele de investiții finanțate în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență pot beneficia de finanțare din partea altor programe și instrumente ale Uniunii Europene, cu condiția ca acest sprijin să nu acopere aceleași costuri. Prin urmare, realizarea obiectivului de investiții este interdependentă de regulile de finanțare, ceea ce semnifică prestarea serviciilor/bunurilor în condițiile stabilite de finanțator și nu doar de beneficiarul finanțării.

De asemenea, chiar în programele naționale sunt stipulate clar prevederi privind evitarea dublei finanțări; și aceste situații au fost avute în vedere și cuprinse în proiectul de lege.

2. Al treilea considerent menționează că ” propunerea legislativă intră în contradicție cu prevederile Directivei 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, care impun un termen maxim de plată și condiții pentru compensarea întârzierilor. Derogarea generală pentru toate contractele finanțate din fonduri nerambursabile riscă să fie interpretată ca o încălcare a obligațiilor de transpunere completă și corectă a directivei și poate expune statul român la riscuri de infringement”.

Este exclusă în acest moment vreo procedură de infringement împotriva României întrucât chiar Comisia Europeană și-a exprimat intenția de a modifica Directiva respectivă.

Propunerea legislativă nu încalcă nicio prevedere a Directivei menționate, întrucât chiar s-a redus termenul de plată de la 30 zile la 10 zile de la admiterea cererii de plată. Admiterea cererii de plată este rezultatul procesului de verificare a cererii de plată, verificare care se realizează de entitățile abilitate de lege și de normele europene, potrivit unui contract încheiat în acest sens. Prin urmare, proiectul de lege se încadrează perfect în dispozițiile Directivei și, mai mult decât atât, responsabilizează factorii implicați în verificare la respectarea legii și normelor europene.

În susținerea noastră ne prevalăm de prevederile Articolului 4 din Directivă alin. 3 lit. a pct. (iv) și alin. 5 pe care le redăm:

”Articolul 4

(3) Statele membre garantează că în tranzacțiile comerciale în care debitorul este o autoritate publică:

a) termenul de plată nu depășește vreunul dintre următoarele termene:

(i) 30 de zile calendaristice de la data primirii de către debitor a facturii sau a unei cereri echivalente de plată;

(ii) 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, dacă data primirii facturii sau a unei cereri echivalente de plată nu este certă;

(iii) 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, dacă debitorul primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior primirii bunurilor sau serviciilor;

(iv) 30 de zile calendaristice de la data recepției sau a verificării, dacă prin lege sau prin contract este prevăzută o procedură de recepție sau verificare, prin care se stabilește conformitatea contractuală a bunurilor sau serviciilor, și dacă debitorul primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior sau la data în care are loc această recepție sau verificare;

(5) Statele membre se asigură că durata maximă a procedurii de recepție sau verificare menționată la alineatul (3) litera (a) punctul (iv) nu depășește 30 de zile calendaristice de la data de recepție a mărfurilor sau serviciilor, cu excepția unor alte dispoziții exprese incluse în contract și în toate documentele licitației și cu condiția să nu fie vădit inechitabil față de creditor, în înțelesul articolului 7.”

Față de argumentele de mai sus, opinăm că proiectul de lege nu încalcă nicio directivă europeană, fapt pentru care adoptarea lui este oportună și legală.

Cu respect și considerație,

Deputat Mircea Govor, inițiator al proiectului de lege

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

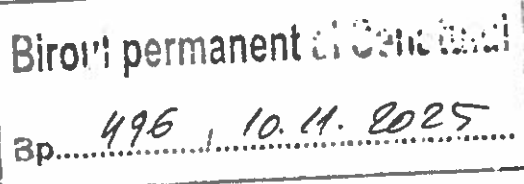
www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)

Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 6478/05.11.2025

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă privind modificarea
și completarea Legii nr.72/2013 privind măsurile pentru combaterea
întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani
rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și
autorități contractante, precum și de modificare și completare a
Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal (b496/15.10.2025)**

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative privind modificarea și completarea Legii nr.72/2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante, precum și de modificare și completare a Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal (b496/15.10.2025).*

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 5.11.2025, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare:**

- propunerea legislativă face ca exigibilitatea plății să depindă de un act terț (transferul fondurilor de la autoritatea de management), ceea ce contravine principiului fundamental al previzibilității în executarea obligațiilor contractuale, or, o astfel de incertitudine este de natură să afecteze grav echilibrul contractual, în defavoarea operatorului economic;
- propunerea legislativă intră în contradicție cu prevederile Directivei 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, care impun un termen maxim de plată și condiții pentru compensarea întârzierilor. Derogarea generală pentru toate contractele finanțate din fonduri nerambursabile riscă să fie interpretată ca o încălcare a obligațiilor de transpunere completă și corectă a directivei și poate expune statul român la riscuri de infringement. Totodată, propunerea legislativă excedează prevederilor Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în România aplicându-se deja acest regim (plata TVA la încasarea facturii) în condițiile permise de Directivă;
- introducerea acestui regim derogatoriu doar pentru contractele finanțate din fonduri nerambursabile creează o inegalitate juridică între operatorii economici care furnizează aceleași servicii/ bunuri, în aceleași condiții, dar care sunt supuși unor regimuri diferite de plată, în funcție de sursa de finanțare a autorității contractante. Această distincție nu are un temei juridic obiectiv suficient și proporțional;
- de asemenea, propunerea legislativă creează un precedent periculos, în sensul în care excepția de la termenul de plată devine regula pentru un portofoliu extins de contracte, contrar filosofiei generale a legislației în domeniu;
- astfel de măsuri de tergiversare a plăților pot duce la intrarea în insolvență a unor agenți economici care și-au îndeplinit obligațiile contractuale;
- indiferent de sursa de finanțare, societatea care a prestat corespunzător și în termen un serviciu sau a livrat bunuri trebuie să beneficieze de contraprestație în termen de 30 de zile, și nu într-un termen asupra căruia nu are niciun control.

Președinte,
Sterică FUDULEA

